

Primljeno: 08.02.2024., 10:03:30 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-03/22-01/26	376-08/NJ	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-24-11	0	

d3726951

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1568/23-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Borisa Markovića, članova vijeća, te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenik

odvjetnik iz Odvjetničkog društva
protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne
djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane
osobe koju zastupa opunomoćenik

odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu i
radi rješavanja spora između korisnika i operatera, odlučujući o žalbi
tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-1256/22-12 od
20. veljače 2023., na sjednici vijeća održanoj 17. siječnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-1256/22-12 od 20. veljače 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/21-01/621, urbroj: 376-08-22-6 od 18. ožujka 2022. (točka I. izreke), odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan u cijelosti (točka II. izreke) te se nalaže tužitelju naknaditi trošak upravnog spora zainteresiranoj osobi u iznosu od 414,65 eura/3.124,18 kuna u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ove presude (točka III. izreke) te je odlučeno da će se ova presuda objaviti u "Narodnim novinama" (točka IV. izreke).

2. Osporavanom odlukom tuženika od 18. ožujka 2022. usvojen je zahtjev zainteresirane osobe te je naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi omogući raskid pretplatničkih odnosa tarifnog paketa uz kupnju uređaja Galaxy A71, DS crni za pretplatnički broj i paketa usluga uz kupnju uređaja Panasonic KX-TU150 za broj bez plaćanja naknade zbog prijevremenog

raskida usluge te izvrši otpis svih računa od aktivacije pa nadalje i povrat eventualnog više uplaćenog iznosa.

3. Tužitelj je protiv osporene presude podnio žalbu u kojoj navodi kako presuda predstavlja tek kratko i paušalno izlaganje prvostupanjskog suda s navodima tuženika zbog čega se pobija u cijelosti. Ističe kako tuženik svoju odluku temelji isključivo na potvrdi MUP-a koja ne može biti relevantan dokaz za odlučivanje o prethodnom pitanju postoji li kazneno djelo. Ističe da je kazneni postupak u tijeku, što potvrđuje i sam tuženik na stranici 3 osporavane odluke, a potvrda na koju se poziva tuženik, kao što joj i sam naziv govori je samo potvrda da je netko prijavio kazneno djelo i nije dokaz o počinjenju kaznenog djela. Smatra kako je tuženik postupio protivno odredbi članka 55. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP) te nije donio odluku o prekidu postupku, a sve i da je tuženik u konkretnom slučaju imao mogućnost samostalno odlučiti i o prethodnom pitanju koje se odnosi na kazneno djelo, ne bi bio toliko slobodan o postojanju kaznenog djela odlučiti na temelju potvrde o prijavi kaznenog djela i/ili obavijesti da se provodi kriminalističko vještačenje, a tim više što je Agencija za zaštitu osobnih podataka u svojem rješenju utvrdila da do povrede osobnih podataka nije došlo. Poziva se na rješenje Agencije za zaštitu osobnih podataka koje citira, navodeći kako bez obzira na sve navedeno tuženik, postupajući izvan svojih ovlasti, donosi osporavanu odluku, iako sam u istoj potvrđuje da za navedeno nije nadležan. U odnosu na dio obrazloženja iz presude prvostupanjskog suda koja se odnosi na potpis zainteresirane osobe na spornom ugovoru smatra kako sud nije ovlašten utvrđivati je li korisnica potpisnica spornog ugovora. Poziva se na praksu Visokog upravnog suda iz presude Usž-2553/2021-2 u kojoj se navodi kako "niti tuženik niti prvostupanjski sud ne mogu usporedbom potpisa u konkretnoj situaciji utvrditi pravilnost dostave osporenog rješenja jer nemaju stručna grafološka znanja na temelju kojih se može procjenjivati valjanost potpisa tužiteljice". Ističe kako sud u ovom sporu nije niti uspoređivao potpise nego je tek na temelju samih potpisa, koji su u pravilu uvijek ispisani u brzini te svako slovo nije posebno čitljivo, utvrdio da se ne radi o potpisu odnosno zainteresirane osobe. Navodi kako zainteresirana osoba u svom odgovoru na tužbu ističe da "je za zaključivanje istih korištena ukradena kartica i vozačka dozvola od dok je pri sklapanju ugovora korištena putovnica zainteresirane osobe te da zainteresirana osoba u tom smislu ne dostavlja nikakve dokaze u prilog navedenom, a da ništetnost pretplatničkih ugovora nije nedvojbeno utvrđena. Smatra kako tuženik kao regulator nije nadležan za odlučivanje o počiniteljima kaznenih djela te da je u osporavanoj odluci postupio izvan svojih ovlasti. Navodi kako je sud u obrazloženju prvostupanjske presude samo paušalno utvrdio da prihvaća mišljenje tuženika vezano za odredbu članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) u vezi s člankom 29. stavkom 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19. – dalje: Pravilnik). Navodi kako spomenuta odredba Pravilnika tek paušalno navodi da će tuženik tužitelju odlukom naložiti najučinkovitije mjere za uklanjanje utvrđenih povreda, a navedena odredba ZEK-a tek procesno-pravno ovlašćuje tuženika da postupi u sporovima operatora i krajnjih korisnika oko iznosa zaduženja za pruženu uslugu. Smatra kako je posebnu materijalnopravnu odredbu koja ga ovlašćuje da nalaže otpis dugovanja tuženik u svojem rješenju propustio citirati, budući da takva odredba niti ne postoji. Smatra kako

tuženik može odlučiti je li operator nešto dužan ili nije, ali nije ovlašten nalagati otpis dugovanja. Navodi kako je u tužbi isticao da tuženik nalaganjem otpisa potraživanja zadire u tužiteljevo pravo vlasništva, a da pri tome zanemaruje odredbe Zakona o računovodstvu ("Narodne novine", broj: 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20. i 47/20.), ali se na navedeno prvostupanjski sud uopće ne osvrće te to ne spominje u obrazloženju prvostupanjske presude. Navodi kako sud u stečaju potrošača kojeg vodi sukladno Zakonu o stečaju potrošača ("Narodne novine", broj: 100/15., 67/18. i 32/22.) ne nalaže vjerovnicima otpis potraživanja, već potrošače samo oslobađa obveza. Poziva se na Zakon o otpisu dugova fizičkim osobama ("Narodne novine", broj: 62/18.) kojim se posebno regulira i način izvršavanja otpisa dugova i porezni učinak otpisa. Smatra kako je sud propustio odlučiti o dijelu tužbenog zahtjeva tužitelja u kojem navodi kako izreka osporavane odluke tuženika nije kratka i određena, odnosno da ista nije u skladu s člankom 98. stavka 3. ZUP-a. Navodi kako je točkom II. izreke osporavane odluke tuženik tužitelju naložio da u roku od 15 dana od primitka iste zainteresiranoj osobi u cijelosti otpiše sve izdane račune, odnosno da zainteresiranoj osobi izvrši povrat ukoliko su navedeni računi plaćeni, a da pri tom nije naveo koji to točno propis ovlašćuje tuženika da nalaže otpise dugovanja. Ističe kako sukladno njegovom izračunu sveukupan iznos koji bi trebao otpisati iznosi 30.291,03 kuna/4.020,31 eura, pa sve i da je tužitelj odlučio postupiti po navedenoj odluci, otpisao bi iznos sukladno vlastitim evidencijama, a ne temeljem osporavane odluke koja nije određena, a što je u suprotnosti sa praksom suda iz odluke broj: Usl-2600/20-7 te se poziva i na odluku suda poslovni broj: Usl-2437/19-8. Poziva se na načelo materijalne istine te ističe kako bi u slučaju postupanja po ovakvoj odluci suda i dalje otpisao iznos sukladno vlastitim evidencijama, a ne temeljem prvostupanjske presude s obzirom da je sud navedeno propustio utvrditi. Stoga predlaže presudu preinačiti da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja na način da se poništi odluka tuženika i naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka, a podredno da se poništi odluka tuženika te predmet vrati na ponovno postupanje i naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka te da mu se nadoknadi trošak žalbenog postupka prema priloženoj specifikaciji troškova.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu ističe da tužitelj ulaže iznimne napore kako bi nadležnost tuženika za rješavanje korisničkih sporova učinio neučinkovitim i besmislenom, a to radi tako što pokušava argumentirati da ovlast tuženika za rješavanje sporova u vezi iznosa potraživanja iz članka 51. stavka 1. ZEK-a ne ovlašćuje istodobno tuženika da naloži potpisivanje potraživanja za koje je utvrđeno da je neosnovano. Navodi kako je izreka koja sadrži nalog tužitelju da otpiše potraživanja prema korisniku standardna u proceduri tuženika i do sada nije bila dovedena u pitanje, a otpisivanje dugovanja znači prestanak neopravdanog tretiranja zainteresirane osobe kao dužnika. Smatra kako je tumačenje zakona koje predlaže tužitelj lišeno razumijevanja, svrhe i cilja ovlasti tuženika, a to da odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a te odredba članka 29. stavka 1. Pravilnika ovlašćuje tuženika na rješavanje spora oko iznosa zaduženja, odnosno daju tuženiku mogućnost da odlukom operatoru naloži najučinkovitije mjere za uklanjanje utvrđenih povreda. Poziva se na praksu Visokog upravnog suda te navodi kako je osporavanom odlukom naložio najučinkovitiju mjeru za uklanjanje navedenih povreda, a ujedno je i odredio što je tužitelj dužan otpisati. Smatra kako ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija pa stoga predlaže da Visoki upravni sud temeljem članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14.,

94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) odbije žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

5. Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije podnijela odgovor na žalbu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti. Ovaj Sud nalazi da se pobijana presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a.

Ovo stoga jer prema podacima spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjski upravni sud sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZUS-a presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja odluke javnopravnog tijela, kao i tijekom upravnog spora, te nakon održane rasprave i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a s obzirom na utvrđeno činjenično stanje pravilno nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je tuženik osporenu odluku donio nakon što je zainteresirana osoba dostavila potvrdu Ministarstva unutarnjih poslova VIII. policijske postaje Zagreb od 4. ožujka 2022., kojom je potvrđeno da je utvrđen počinitelj predmetnog kaznenog djela (potpisivanja spornog pretplatničkog ugovora u ime zainteresirane osobe) temeljem čega je tuženik zaključio kako zainteresirana osoba nije potpisnica spornih ugovora te da nema pravne osnove temeljem koje bi kao korisnica bila obvezna ispunjavati obveze koje iz istog proizlaze. Stoga je osporavanom odlukom u ovom upravnom sporu tuženik usvojio zahtjev zainteresirane osobe te je naloženo tužitelju da zainteresiranoj osobi omogući raskid pretplatničkih odnosa tarifnog paketa _____ uz kupnju uređaja Galaxy A71 DS crni za pretplatnički broj: _____ i paketa usluge _____ uz kupnju uređaja Panasonic KX-TU150 za broj: _____ bez plaćanja naknade zbog privremenog raskida usluge te da izvrši otpis svih računa od aktivacije pa nadalje i povrat eventualno više uplaćenog iznosa.

Naime, prema odredbi članka 51. stavka 1. ZEK-a u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovog Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

9. Prema ocjeni ovoga Suda pravilno zaključuje prvostupanjski sud kada u obrazloženju osporene presude navodi kako je zainteresirana osoba dokazala da nije potpisala sporne ugovore zbog kojih je ocijenjeno da nema pravne osnove temeljem koje bi zainteresirana osoba bila obvezna ispunjavati obveze koje proizlaze iz spornih ugovora.

10. Prema ocjeni ovoga Suda pravilno zaključuje prvostupanjski sud kada u obrazloženju osporene presude navodi kako je otpis potraživanja, u skladu s člankom

51. stavkom 1. ZEK-a i 29. stavkom 11. Pravilnika najučinkovitija mjera kojom se utvrđuje prestanak neopravdanog tretiranja zainteresirane osobe kao dužnika.

11. Stoga, suprotno žalbenim navodima, proizlazi da je pobijana presuda pravilna i zakonita, kako u odnosu na utvrđeno činjenično stanje tako i u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava, a prema ocjeni ovoga Suda prvostupanjski sud nije počinio niti bitne povrede odredaba postupka, jer je valjano obrazložio razloge odbijanja tužbenog zahtjeva.

12. Kako, dakle, tužitelj u žalbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drukčije rješenje ove upravne stvari, ovaj sud nije našao osnove za usvajanje žalbe pa je stoga valjalo na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a presuditi kao u izreci ove presude.

13. Kako je žalba tužitelja odbijena i potvrđena prvostupanjska presuda tužitelju sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka pa je postavljeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 17. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Dokument je elektronički potpisan:
Sanja Štefan

Vrijeme potpisivanja:
05-02-2024
11:24:19

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1158415448522D3133363133333630309638
OU=Signature
S=Štefan
G=Sanja
CN=Sanja Štefan